

Πέμπτη, 12 Μαρτίου 2009

- ια) σημειώνει ότι η ύπαρξη σαφούς μηχανισμού για τη διεκπεραίωση των εκκρεμών διαδικασιών του Δικαστηρίου μετά τη λήξη της θητείας του θα διαδραματίσει κεντρικό ρόλο, ώστε να διασφαλισθεί ότι το έργο που θα αφήσει πίσω του θα συμβάλει στην εδραίωση των αρχών που ενέπνευσαν την ίδρυσή του·
- ιβ) καλεί το Συμβούλιο να ασχοληθεί χωρίς χρονοτριβή, μέσω των αρμόδιων οργάνων του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, με τις προβλεπόμενες διαδικασίες για δημιουργία μηχανισμού για τη διεκπεραίωση των άμεσων και μακροπρόθεσμων λοιπών λειτουργιών όπως, για παράδειγμα, η προστασία μαρτύρων, η αποτροπή εκφοβισμού μαρτύρων, οι περιπτώσεις απείθειας, αναψηλαφήσεις σε περιπτώσεις που προκύπτουν αθωωτικά στοιχεία, παρακολούθηση των δικών που έχουν παραπεμφθεί σε τοπικά δικαστήρια (επί του παρόντος την παρακολούθησή τους έχουν αναλάβει οι υπηρεσίες της Εισαγγελίας του Διεθνούς Δικαστηρίου μέσω του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ)), συνθήκες φυλάκισης και θέματα σχετικά με τη χορήγηση χάρις ή τη μετατροπή της ποινής κλπ· προτείνει να κατατεθεί πρόταση στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για την ίδρυση κοινής υπηρεσίας η οποία θα αναλάβει στο μέλλον τις λοιπές λειτουργίες του Δικαστηρίου, του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για τη Ρουάντα και του Ειδικού Δικαστηρίου για τη Σιέρα Λεόνε·
- ιγ) υπενθυμίζει στο Συμβούλιο ότι η ΕΕ θα πρέπει να ασχοληθεί ιδίως με τη διαφύλαξη της παρακαταθήκης του Δικαστηρίου, διασφαλίζοντας ότι τα αρχεία θα φυλαχθούν σε κατάλληλη ασφαλή θέση, ενδεχομένως στην περιοχή των Δυτικών Βαλκανίων, ότι θα είναι όσο το δυνατόν πιο πλήρη και προσπελάσιμα, και ότι θα υπάρχει διαδικτυακή πρόσβαση στην τεκμηρίωση· προτείνει ότι πρέπει να παρασχεθούν επίσης κατάλληλες εγγυήσεις ελεύθερης πρόσβασης σε όλους τους εισαγγεείς και συνηγόρους υπεράσπισης και, μετά από ενδεδειγμένο χρονικό διάστημα, σε ιστορικούς και ερευνητές·
- ιδ) τονίζει ότι το έργο του Δικαστηρίου θα πρέπει επίσης να διασυνδεθεί με τη γενικότερη διαδικασία συμφιλίωσης· στο πλαίσιο αυτό, καλεί τα κράτη των Δυτικών Βαλκανίων και την ΕΕ να υποστηρίξουν το έργο των μη κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων ιδρυμάτων που βοηθούν τα θύματα, προάγουν τον διάλογο μεταξύ των εθνοτήτων και την κατανόηση, και βοηθούν στην αναζήτηση της αλήθειας και της συμφιλίωσης·

2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει την παρούσα σύσταση στο Συμβούλιο και, προς ενημέρωση, στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών, στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και στον Πρόεδρο του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία.

5ο Διεθνές Φόρουμ για το ύδωρ, Κωνσταντινούπολη, 16-22 Μαρτίου 2009

P6_TA(2009)0137

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 2009 σχετικά με το νερό εν όψει του πέμπτου Παγκόσμιου Φόρουμ για το Νερό στην Κωνσταντινούπολη, από 16 έως 22 Μαρτίου 2009

(2010/C 87 E/31)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τις υπουργικές δηλώσεις των πρώτων τεσσάρων Παγκοσμίων Φόρουμ για το Νερό που διεξήχθησαν διαδοχικά στο Μαρακές (1997), στη Χάγη (2000), στο Κιότο (2003) και στο Μεξικό (2006),
- έχοντας υπόψη τη δήλωση της Διάσκεψης του Δουβλίνου για το νερό στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης (1992) που συνιστά την έγκριση μιας ολοκληρωμένης διαχείρισης του νερού που να αναγνωρίζει την αξία του νερού σε καθεμιά από τις χρήσεις του, και που εισάγει την αρχή της διατίμησης του νερού,

Πέμπτη, 12 Μαρτίου 2009

- έχοντας υπόψη το ψήφισμα A/RES/58/217 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ για την ανακήρυξη της περιόδου 2005-2015 ως διεθνούς δεκαετίας δράσης για το νερό και της 22ας Μαρτίου κάθε χρόνο ως παγκόσμιας ημέρας νερού,
- έχοντας υπόψη την υπουργική δήλωση της Διεθνούς Διάσκεψης της Βόννης για το Γλυκό Νερό (2001), που τονίζει την επείγουσα ανάγκη κινήτρων για την πραγματοποίηση νέων επενδύσεων από όλες τις πιθανές κατηγορίες επενδυτών και την ανάγκη ενίσχυσης της δημόσιας χρηματοδότησης για το νερό μέσω της εισφοράς ιδιωτικών κεφαλαίων, με ταυτόχρονη ενθάρρυνση των δράσεων σε τοπικό επίπεδο,
- έχοντας υπόψη τη Διάσκεψη του Monterrey (2002) που εισήγαγε την έννοια μιας παγκόσμιας σύμπραξης για το νερό υπό τη μορφή διαλόγου μεταξύ ισοτίμων, ενός διαλόγου πολυδιάστατης φύσης, επεκτεινόμενου και στις επιχειρήσεις, στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και στην κοινωνία των πολιτών, και που υιοθετήθηκε ως πρωτοβουλία με τη σειρά τους από τη νέα σύμπραξη για την Ανάπτυξη της Αφρικής (NEPAD) και από τη G8 στη Γένοβα το 2001, καθώς και από το Φόρουμ για τη Σύμπραξη με την Αφρική το 2003,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UNECE) που εγκρίθηκε στο Ελσίνκι το 1992 και ετέθη σε ισχύ το 1996, παρέχοντας το νομικό πλαίσιο μιας περιφερειακής συνεργασίας για την προστασία και τη χρήση των διασυνοριακών ποταμών και των διεθνών λιμνών,
- έχοντας υπόψη τη σύνοδο κορυφής των Ηνωμένων Εθνών για τη Χιλιετηρίδα (Νέα Υόρκη, 6-8 Σεπτεμβρίου 2000), που καθόρισε τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετηρίδας (ΑΣΧ), που προβλέπουν τη μείωση κατά το ήμισυ, μέχρι το 2015, του ποσοστού του πληθυσμού που δεν έχει βιώσιμη πρόσβαση σε πόσιμο νερό,
- έχοντας υπόψη το Χάρτη της Σαραγόσας του 2008 «Νέο συνοπτικό όραμα για το νερό» και τις συστάσεις του Βήματος για το Νερό (Water Tribune) που θεσπίστηκαν στις 14 Σεπτεμβρίου 2008, ημερομηνίας λήξης της Διεθνούς Έκθεσης της Σαραγόσας, και απεστάλησαν στον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ,
- έχοντας υπόψη τη δεύτερη έκθεση του ΟΗΕ για την παγκόσμια αξιοποίηση των υδάτινων πόρων με τίτλο «Το νερό, κοινή ευθύνη» που δημοσιεύθηκε το 2006,
- έχοντας υπόψη το από 11 Μαρτίου 2004 ψήφισμά του σχετικά με τη στρατηγική για την εσωτερική αγορά: προτεραιότητες 2003-2006 ⁽¹⁾, στην παράγραφο 5 του οποίου σημειώνεται ότι «δεδομένου ότι το νερό είναι αγαθό κοινό για όλη την ανθρωπότητα, η διαχείριση των υδάτινων πόρων δεν πρέπει να υποβάλλεται σε κανόνες της εσωτερικής αγοράς»,
- έχοντας υπόψη την «έκθεση 2006 για την ανθρώπινη ανάπτυξη» της PNUD σχετικά με το νερό μεταξύ εξουσίας και φτώχειας, με την οποία ο εν λόγω οργανισμός του ΟΗΕ απέδειξε ότι η φτώχεια και όχι η υλική έλλειψη νερού είναι η κύρια αιτία για την οποία πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι δεν έχουν πρόσβαση σε νερό,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 15ης Μαρτίου 2007, για την τοπική αυτοδιοίκηση και την αναπτυξιακή συνεργασία ⁽²⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 15ης Μαρτίου 2006 για το τέταρτο Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό στο Μεξικό (16 έως 22 Μαρτίου 2006) ⁽³⁾,
- έχοντας υπόψη τις σημαντικότερες πρωτοβουλίες της ευρωπαϊκής κοινωνίας των πολιτών σχετικά με το νερό και το δικαίωμα πρόσβασης στο πόσιμο νερό για όλους, που οργανώθηκαν στους κόλπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ειδικότερα την «παγκόσμια συνέλευση εκλεγμένων αντιπροσώπων και πολιτών για το νερό» (AMECE, 18-20 Μαρτίου 2007) και την πρωτοβουλία «Peace with Water - faire la Paix avec l'Eau» (12-13 Φεβρουαρίου 2009) καθώς και το συζητηθέν «μνημόνιο για παγκόσμιο πρωτόκολλο για το νερό»,
- έχοντας υπόψη την προφορική ερώτηση B6-0113/2009 προς την Επιτροπή σχετικά με το πέμπτο Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό στην Κωνσταντινούπολη από 16 έως 22 Μαρτίου 2009,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 108, παράγραφος 5, του Κανονισμού του,

⁽¹⁾ EE C 102 E, 28.4.2004, σ. 857.

⁽²⁾ EE C 301 E, 13.12.2007, σ. 249.

⁽³⁾ EE C 291 E, 30.11.2006, σ. 294.

Πέμπτη, 12 Μαρτίου 2009

- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έλλειψη νερού και αποχέτευσης προκαλεί 8 εκατομμύρια θανάτους κάθε χρόνο, ότι πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι δεν έχουν εύκολη και φθηνή πρόσβαση σε πόσιμο νερό, κι ότι κάπου δυόμισι δισεκατομμύρια άνθρωποι δεν διαθέτουν κανένα είδος αποχέτευσης,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι 2,8 δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε περιοχές πάσχουσες από λειψυδρία κι ότι ο αριθμός αυτός θα έχει αυξηθεί σε 3,9 δισεκατομμύρια μέχρι το 2030,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι φτωχοί πληθυσμοί είναι οι πλέον εκτεθειμένοι στην κλιματική αλλαγή και επίσης οι λιγότερο ικανοί να προσαρμοστούν σε αυτήν,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο πολυεθνικός κλάδος της αγροβιομηχανίας αποτελεί τον πρώτο καταναλωτή γλυκού νερού στον κόσμο (70 % των παγκοσμίων απολήψεων) που το πληρώνει σε εξευτελιστικές τιμές κι ότι η υπερεκμετάλλευση των υδάτινων πόρων οδήγησε στην επιδείνωση και στην επέκταση των φαινομένων ρύπανσης των υδάτων και γενικευμένης υποβάθμισης των εδαφών, εξ ου και ο πολλαπλασιασμός των διαρκώς πιο δομικής φύσεως φαινομένων ξηρασίας,
- Ε. εκτιμώντας ότι οι υπηρεσίες που συνδέονται με την ορθολογική χρήση του νερού καθώς και η ορθολογική διαχείριση του νερού θα πρέπει να καθορίζουν επίπεδα τιμών που να αποτρέπουν την υπερκατανάλωση από ορισμένους κλάδους και να επιτρέπουν τις επενδύσεις για τη διατήρηση και βελτίωση των υποδομών, σε συνδυασμό με συνοδευτικά μέτρα που να διασφαλίζουν την ισότιμη διανομή νερού και με μια κυβερνητική υποστήριξη που θα επιτρέπει στις φτωχές οικογένειες να πληρώνουν για τις βασικές τους ανάγκες σε νερό,
- ΣΤ. εκτιμώντας ότι οι γενικές επιδοτήσεις για το νερό, που οδηγούν σε τεχνητά χαμηλές τιμές νερού, οδηγούν σε υπερκατανάλωση από ορισμένους κλάδους και αποτελούν μια από τις κυριότερες αιτίες της λειψυδρίας,
- Ζ. εκτιμώντας ότι η διανομή νερού είναι εξαιρετικά ανισότιμη, ενώ θα έπρεπε να συνιστά ένα θεμελιώδες και οικουμενικό δικαίωμα, με το τοπικό επίπεδο να είναι το καταλληλότερο για το σχεδιασμό και τη διαχείριση της διανομής,
- Η. εκτιμώντας ότι η απελευθέρωση και απορρύθμιση της διανομής νερού στις αναπτυσσόμενες χώρες και ειδικότερα στις λιγότερο ανεπτυγμένες Χώρες (ΛΑΧ), χωρίς σωστό συνοδευτικό ρυθμιστικό πλαίσιο, μπορεί να οδηγήσει σε αυξήσεις τιμών που θα πλήξουν τους φτωχότερους και θα μειώσουν την πρόσβασή τους στο νερό,
- Θ. εκτιμώντας ότι οι συμπράξεις δημοσίου-ιδιωτικού τομέα που πρέπει να συνδυάζουν τις αυστηρές και διαφανείς ρυθμίσεις με τη δημόσια ιδιοκτησία και τις ιδιωτικές επενδύσεις, πρέπει να προσανατολισθούν προς τη βελτίωση της πρόσβασης στο νερό και της αποχέτευσης για όλους, καθώς και σε οικονομικότερη χρήση,
- Ι. εκτιμώντας ότι βασικά εμπόδια για μια αποτελεσματική διαχείριση του νερού είναι: ο μικρός βαθμός πολιτικής και οικονομικής προτεραιότητας που αποδίδεται στο νερό, η κακή διαχείριση, η ανεπάρκεια του νομικού πλαισίου, η αδιαφάνεια στη διαπραγμάτευση και ανάθεση των συμβάσεων, η διαφθορά και η απουσία διαλόγου σχετικά με το επίπεδο των τιμολογίων,
- ΙΑ. εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, το μερίδιο της δημόσιας αναπτυξιακής βοήθειας (ΔΑΒ) που αφιερώνεται στο νερό και στην αποχέτευση αντιπροσωπεύει μόλις το 9 % της διμερούς ΔΑΒ και το 4,5 % της πολυμερούς ΔΑΒ κι ότι είναι στρεβλά κατανομημένα, αφού οι ΛΑΧ έλαβαν μόνο το 24 % των πόρων, τη στιγμή που είναι οι πιο άπορες, και θεωρώντας λυπηρό ότι μέχρι τώρα οι δράσεις του Παγκοσμίου Φόρουμ για το Νερό ελάχιστα έχουν ενσωματωθεί στις εργασίες του ΟΗΕ,
- ΙΒ. εκτιμώντας ότι το Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό που συνεδριάζει κάθε τρία χρόνια είναι ένας χώρος όπου συζητούν και λαμβάνουν προσανατολισμό οι παγκόσμιες πολιτικές αποφάσεις σε θέματα διαχείρισης νερού και υδάτινων πόρων,
1. δηλώνει ότι το νερό είναι ένα κοινό αγαθό της ανθρωπότητας κι ότι η πρόσβαση στο πόσιμο νερό πρέπει να αποτελεί θεμελιώδες και οικουμενικό δικαίωμα· ζητεί να γίνει κάθε αναγκαία προσπάθεια ώστε να διασφαλιστεί μέχρι το 2015 η πρόσβαση των φτωχότερων πληθυσμών στο πόσιμο νερό·
  2. δηλώνει ότι το νερό είναι δημόσιο αγαθό και πρέπει να είναι υπό δημόσιο έλεγχο, ανεξάρτητα από το εάν βρίσκεται ή όχι, εν μέρει ή εξ ολοκλήρου, υπό τη διαχείριση του ιδιωτικού τομέα·

Πέμπτη, 12 Μαρτίου 2009

3. τονίζει ότι κάθε πολιτική στον τομέα της διαχείρισης του νερού θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος, και ότι το Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό θα πρέπει να συμβάλει με δημοκρατικό, συμμετοχικό και συναινετικό τρόπο στην ανάπτυξη στρατηγικών που να ενθαρρύνουν μοντέλα οικονομικής και γεωργικής ανάπτυξης που να διασφαλίζουν την υψηλή ποιότητα του νερού·
4. ζητεί να εγκαταλειφθούν τα συστήματα των γενικών επιδοτήσεων διανομής νερού που, προκαλώντας υπερκατανάλωση, εξουδετερώνουν τα κίνητρα για την αποτελεσματική διαχείριση του νερού, ώστε να βρεθούν κονδύλια για στοχοθετημένες επιδοτήσεις, ειδικά υπέρ των φτωχών και των αγροτικών πληθυσμών, με σκοπό τη φθηνή πρόσβαση όλων στο νερό·
5. τονίζει τη σημασία της δημιουργίας οργάνων κοινής διαχείρισης του νερού στις παρόχθιες χώρες της ίδιας λεκάνης απορροής προκειμένου να δημιουργούνται ή να ενισχύονται αισθήματα αλληλεγγύης ικανά να συμβάλουν στον κατευνασμό των εντάσεων και στην διευθέτηση των διενέξεων·
6. υπενθυμίζει τον βασικό ρόλο των γυναικών ως προς τον εφοδιασμό με νερό, τη διαχείριση και τη διαφύλαξη του·
7. ζητεί από τα κράτη μέλη να αυξήσουν, παρά την οικονομική κρίση, τη συνδρομή τους στην ΔΑΒ προκειμένου να επιτευχθεί ο αναπτυξιακός στόχος της Χιλιετηρίδας για την ανάπτυξη σε ό,τι αφορά τον εφοδιασμό με πόσιμο νερό, στόχος για τον οποίο χρειάζονται επενδύσεις ύψους 180 000 000 000 δολαρίων ετησίως·
8. ζητεί να ενισχυθούν στο πλαίσιο του δέκατου ευρωπαϊκού ταμείου ανάπτυξης οι πόροι του «Ευρωπαϊκού Ταμείου Νερού» υπέρ των χωρών Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού (ΑΚΕ), και να αναπτυχθούν νέοι τρόποι χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της ιδιωτικής, καθώς και καινοτόμες μορφές σύμπραξης και ειδικότερα η αλληλέγγυος χρηματοδότηση·
9. ζητεί να υποστηρίξει η διμερής ΔΑΒ ορισμένες πολυμερείς δράσεις, όπως την Αφρικανική Πρωτοβουλία για το Νερό·
10. εκτιμά ότι η ΔΑΒ (δημόσια αναπτυξιακή βοήθεια) πρέπει να χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με τους πόρους της τοπικής αυτοδιοίκησης, τις εθελοντικές δωρεές, τα τραπεζικά δάνεια και τα ιδιωτικά κεφάλαια, για να διασφαλίσει στο θέμα του νερού μια όσο το δυνατόν πληρέστερη χρηματοδότηση·
11. τονίζει την ανάγκη δημιουργίας μηχανισμών εγγύησης που να μπορούν να συγκροτούνται από τα χρηματοπιστωτικά και αναπτυξιακά ιδρύματα με σκοπό την κάλυψη της διστακτικότητας των επενδυτών στην αγορά του νερού·
12. τονίζει ότι το Κράτος, στα καθήκοντά του της χάραξης των απαιτούμενων πολιτικών και της πρόβλεψης των αναγκαίων πόρων, της επιλογής εταίρων και της κατανομής αρμοδιοτήτων, πρέπει να παραμένει ο βασικός πρωταγωνιστής της πολιτικής στον τομέα του νερού, μεταβιβάζοντας παράλληλα την εκτέλεση της πολιτικής αυτής στην τοπική αυτοδιοίκηση·
13. τονίζει ότι η διαχείριση των υδάτινων πόρων πρέπει να στηρίζεται σε αποκεντρωμένη, συμμετοχική και ενοποιημένη θεώρηση που θα συνενώνει τους χρήστες και τους αρμοδίους εν όψει της χάραξης της εκάστοτε πολιτικής για το νερό σε τοπικό επίπεδο·
14. ζητεί από την Επιτροπή να καταρτίσει προγράμματα ευαισθητοποίησης του κοινού ως προς το θέμα του νερού τόσο εντός της Ένωσης όσο και εντός των χωρών εταίρων της·
15. τονίζει την ανάγκη στήριξης των τοπικών δημοσίων αρχών στις προσπάθειές τους να εφαρμόσουν μια δημοκρατική διαχείριση του νερού που να είναι αποτελεσματική, διαφανής, κανονιστικά ρυθμισμένη και που να τηρεί τους στόχους της αειφόρου ανάπτυξης προκειμένου να ικανοποιήσει τις ανάγκες των πληθυσμών·
16. ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αναγνωρίσουν το θεμελιώδη ρόλο των τοπικών αρχών στο έργο της προστασίας και της διαχείρισης του νερού, ώστε να καταστούν αυτές παντού υπεύθυνες για τη διαχείριση του νερού, και θεωρεί λυπηρό το ότι τα ευρωπαϊκά προγράμματα συγχρηματοδότησης ελάχιστα αξιοποιούν τις ικανότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

Πέμπτη, 12 Μαρτίου 2009

17. ζητεί κατά συνέπεια από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ενθαρρύνουν τις τοπικές αρχές της Ένωσης να αφιερώσουν σε αποκεντρωμένες δράσεις συνεργασίας ένα μέρος των εσόδων που εισπράττουν από το κοινό για την ύδρευση και την αποχέτευση·
18. ζητεί, με προϋπόθεση τη διατήρηση της κυριότητας του Δημοσίου και μέσα στο κατάλληλο κανονιστικό και νομικό πλαίσιο, να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες για να συμμετάσχει ο ιδιωτικός τομέας στη διανομή νερού, ώστε να αξιοποιηθούν τα ιδιωτικά κεφάλαια, η ιδιωτική τεχνογνωσία και η ιδιωτική τεχνολογία προκειμένου να βελτιωθεί η πρόσβαση στην ύδρευση και την αποχέτευση για όλους και να αναγνωριστεί η πρόσβαση στο νερό ως θεμελιώδες δικαίωμα·
19. εκτιμά ότι το καθήκον των κρατών είναι να ενσωματώσουν ιδιωτικούς παρόχους μικρού μεγέθους στις εθνικές στρατηγικές τους για τον εφοδιασμό με νερό·
20. πιστεύει ότι τα συστήματα σύμπραξης δημοσίου-ιδιωτικού τομέα, βάσει των οποίων οι δημόσιες αρχές διατηρούν την κυριότητα των υποδομών και συνάπτουν σύμβαση διαχείρισης με τον ιδιωτικό τομέα, μπορούν να αποτελέσουν ένα τρόπο για να βελτιωθεί η φθινή πρόσβαση σε νερό και αποχέτευση·
21. τονίζει την ανάγκη προαγωγής νέων αντιλήψεων, όπως την άρδευση των αγροτικών περιοχών και τη δημιουργία πράσινων ζωνών γύρω από τις πόλεις, προκειμένου να βελτιωθεί η επισιτιστική ασφάλεια και η τοπική αυτονομία·
22. εκτιμά ότι ο διαμεσολαβητικός ρόλος των εγχώριων μη κυβερνητικών οργανώσεων απέναντι στους πληθυσμούς αποτελεί αναγκαίο στοιχείο για τη διασφάλιση της επιτυχίας των προγραμμάτων στις φτωχές χώρες·
23. ζητεί τη θέσπιση τιμολογιακών εξισώσεων που να επιτρέπουν την ύδρευση των φτωχότερων σε προσιτές τιμές·
24. είναι πεπεισμένο ότι πρέπει επίσης να αξιοποιηθεί η τοπική αποταμίευση, έχοντας επίγνωση ότι τούτο απαιτεί εκ μέρους των κυβερνήσεων την άρση όλων των εμποδίων νομικής, φορολογικής ή διοικητικής φύσης που δεν επιτρέπουν την ανάπτυξη των τοπικών χρηματοπιστωτικών αγορών·
25. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να υιοθετήσουν μια πολιτική για την παροχή βοήθειας υπέρ της διαχείρισης του νερού, πολιτική θεμελιωμένη στην αρχή της οικουμενικής, ισότιμης και ίσης πρόσβασης σε καθαρό νερό·
26. ζητεί από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη να διευκολύνουν και να στηρίξουν τις προσπάθειες των αναπτυσσομένων χωρών στο θέμα της προσαρμογής τους στην κλιματική αλλαγή και της μείωσης των επιπτώσεων αυτής της αλλαγής· υπενθυμίζει επ' αυτού τη σημασία της ταχείας συγκρότησης της Παγκόσμιας Συμμαχίας κατά της Κλιματικής Αλλαγής·
27. ζητεί, το θέμα της διαχείρισης του νερού, των υδάτινων πόρων καθώς και του δικαιώματος πρόσβασης στο νερό για όλους να συμπεριληφθεί στην ημερήσια διάταξη των συμφωνιών που θα καταρτιστούν στην COP 15 της Κοπεγχάγης (7-18 Δεκεμβρίου 2009) σχετικά με το μέλλον της συνθήκης του Κιότο, υπό το πρίσμα επίσης των σχετικών εργασιών των εμπειρογνομόνων της διακυβερνητικής ομάδας για την κλιματική αλλαγή (IPCC)·
28. τονίζει τη σημασία του συνυπολογισμού των αναγκών των φτωχών κατά την κατάρτιση των πολιτικών που αφορούν τον εφοδιασμό και τη διαχείριση του νερού, με ιδιαίτερη μέριμνα υπέρ των πληθυσμών των πιο εκτεθειμένων στην κλιματική αλλαγή·
29. ζητεί να εκπροσωπήσει η Προεδρία του Συμβουλίου την Ένωση στο Φόρουμ της Κωνσταντινούπολης, με εντολή:
- να θεωρηθεί η πρόσβαση στο νερό ένα ζωτικό, θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα και όχι απλώς ένα οικονομικό αγαθό διεπόμενο αποκλειστικά από τους κανόνες της αγοράς,
  - να προασπίσει τις γενικές κατευθύνσεις που διατυπώνονται στο παρόν ψήφισμα·

Πέμπτη, 12 Μαρτίου 2009

30. ζητεί να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τη σύναψη διεθνούς Συνθήκης που θα αναγνωρίζει το δικαίωμα πρόσβασης στο πόσιμο νερό· ζητεί από τα κράτη μέλη της ΕΕ καθώς και από την Προεδρία της ΕΕ να αναλάβουν πολιτικές και διπλωματικές πρωτοβουλίες προς αυτή την κατεύθυνση, στο πλαίσιο της Γενικής Συνέλευσης καθώς και του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ·

31. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στο Συμβούλιο Υπουργών ΑΚΕ-ΕΕ, στον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ και στη Γενική Γραμματεία της διεθνούς επιτροπής για την Παγκόσμια Σύμβαση για το Νερό.

Αναπτυξιακή βοήθεια της ΕΚ στις υπηρεσίες υγείας της υποσαχάριας Αφρικής

P6_TA(2009)0138

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 2009 σχετικά με την αναπτυξιακή βοήθεια της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στις υπηρεσίες υγείας της υποσαχάριας Αφρικής

(2010/C 87 E/32)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την έκθεση αριθ. 10/2008 του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με την αναπτυξιακή βοήθεια της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΚ) στις υπηρεσίες υγείας της Υποσαχάριας Αφρικής,
- έχοντας υπόψη τη Δήλωση για τη Χιλιετηρίδα των Ηνωμένων Εθνών της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, η οποία θέτει τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετηρίδας (ΑΣΧ) ως κριτήρια συλλογικώς καθορισμένα από τη διεθνή κοινότητα για την εξάλειψη της φτώχειας,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 7ης Οκτωβρίου 2005 με τίτλο «Επιτάχυνση της προόδου που σημειώνεται όσον αφορά την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας – Η συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (COM(2005)0132),
- έχοντας υπόψη το πρόγραμμα δράσης που ενέκρινε το 1994 η Διεθνής Διάσκεψη για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη⁽¹⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα της 22ας Νοεμβρίου 2007 που ενέκρινε η 14η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ώσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ με θέμα τη πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη και τα φάρμακα, με ιδιαίτερη έμφαση στις παραμελημένες ασθένειες⁽²⁾,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο στρατηγικής για το θεματικό πρόγραμμα 2007-2013 με τίτλο «Επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό» που βασίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1905/2006 για τη θέσπιση μηχανισμού χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας,

⁽¹⁾ A/CONF. 171/13/Rev. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 58, 1.3.2008, σ. 29.